

PIOTR WIECZOREK

GOSPODARKA FINANSOWA

JEDNOSTEK BUDŻETOWYCH
I SAMORZĄDOWYCH ZAKŁADÓW BUDŻETOWYCH
– PRAKTYCZNY
KOMENTARZ DO ROZPORZĄDZENIA

ISBN 978-83-65789-20-4

Spis treści

Gospodarka finansowa jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych – praktyczny komentarz do rozporządzenia	3
1. Wprowadzenie	5
2. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie sposobu prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych	7
Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie sposobu prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych	8
Rozdział 1. Przepisy ogólne	8
Rozdział 2. Sposób prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych, w tym sposób i tryb sporządzania planów finansowych	11
Rozdział 3. Sposób dokonywania zmian w planach finansowych jednostek budżetowych oraz zatwierdzania tych zmian	33
Rozdział 4. Tryb pobierania dochodów i dokonywania wydatków państwowych jednostek budżetowych	40
Rozdział 5. Sposób prowadzenia gospodarki finansowej państwowych jednostek organizacyjnych działających poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej	75
Rozdział 6. Sposób prowadzenia gospodarki finansowej samorządowych zakładów budżetowych, w tym sposób i tryb sporządzania planów finansowych	78
Rozdział 7. Sposób ustalania nadwyżki środków obrotowych w samorządowych zakładach budżetowych	86
Rozdział 8. Przepis końcowy	92

Gospodarka finansowa jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych – praktyczny komentarz do rozporządzenia

Wstęp

Dość często w praktyce funkcjonowania różnych jednostek sektora finansów publicznych, w tym jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych, zauważa się **brak zrozumienia podstawowych pojęć dotyczących gospodarki finansowej**. Na tym tle pojawiają się problemy, które wynikają z wątpliwości co do charakteru i treści ekonomicznej zdarzeń występujących w tych jednostkach i tym samym interpretacji przepisów dotyczących gospodarki finansowej. Zakłada się błędnie, że niektóre pojęcia nie wymagają dodatkowych wyjaśnień, a bez gruntownej wiedzy w tym zakresie trudno o sprawne działanie w ramach gospodarki finansowej.

Co prawda Minister Finansów określił, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych, a w szczególności:

- sposób i tryb sporządzania planów finansowych,
- sposób dokonywania zmian w planach finansowych jednostek budżetowych oraz zatwierdzania tych zmian,
- tryb pobierania dochodów i dokonywania wydatków państwowych jednostek budżetowych,
- sposób ustalania nadwyżki środków obrotowych w samorządowych zakładach budżetowych,

ale **wiele kwestii budzi wątpliwości**, ponieważ niestety przedmiotowe rozporządzenie nie omawia wszystkich procesów związanych z prowadzeniem gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych. W głównej mierze – jak widać – odnosi się do planowania finansowego oraz procesu pobierania dochodów i dokonywania wydatków państwowych jednostek budżetowych oraz sposobu ustalania nadwyżki środków obrotowych w samorzą-

dowych zakładach budżetowych, ale już zupełnie pomija kwestię pobierania dochodów i dokonywania wydatków samorządowych jednostek budżetowych, jako kompetencji organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego.

Kłopotliwe są przede wszystkim zwroty wydatków w samorządowych jednostkach budżetowych, ponieważ regulacje w tym zakresie zawarte w komentowanym rozporządzeniu dotyczą jedynie państwowych jednostek budżetowych. Do niejasności można również zaliczyć sposoby opracowywania, sporządzania planów finansowych, w tym ich projektów, zwłaszcza w jednostkach oświatowych, które po wprowadzeniu nowego prawa oświatowego zyskały dodatkowe zasady związane z opiniowaniem tych projektów.

Aby ułatwić zrozumienie zarówno podstawowych pojęć, jak i procesów wynikających z gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych oraz ułatwić zastosowanie suchych przepisów w praktyce, Publikacja zawiera **komentarz eksperta do wszystkich paragrafów i ustępów rozporządzenia Ministra Finansów z 7 grudnia 2010 r. w sprawie sposobu prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych**.

W publikacji zwrócono uwagę na kwestię rozliczeń VAT, które od 1 stycznia 2017 r. nabierają innych wymiarów, a i skutki są różne dla państwowych i samorządowych jednostek budżetowych.

Ponadto **można skorzystać z zamieszczonych wzorów:**

- zarządzenia w sprawie sporządzenia i zatwierdzenia projektu planu finansowego,
- zarządzenia w sprawie sporządzenia planu finansowego poprzez dostosowanie projektu planu finansowego i jego zatwierdzenia,
- zawiadomienia samorządowych jednostek budżetowych o zmianie planu dochodów i wydatków wprowadzanych w toku wykonywania budżetu,
- zarządzenia kierownika zakładu w sprawie dostosowania projektu rocznego planu finansowego i jego zatwierdzenia,
- uchwały w sprawie zwolnienia samorządowego zakładu budżetowego z obowiązku wpłaty nadwyżki środków obrotowych do budżetu JST.

Publikację tę z pewnością mogą wykorzystać na co dzień kierownicy jednostek, jak i osoby zajmujące się księgowością, kontrolą i audytem.

1. Wprowadzenie

Konieczne jest rozróżnianie gospodarki finansowej od rachunkowości jednostki. Oczywiście jedno z drugim ściśle się wiąże, ponieważ to, co w ramach tej gospodarki się robi, ma być odzwierciedlone w ewidencji księgowej (zasada wiarygodnego obrazu). W sektorze publicznym **finanse** (upraszczając zamknięcie transakcji przekazaniem środków pieniężnych) dotyczą zjawisk finansowych związanych z przepływami pieniężnymi, co ma odniesienie do tzw. **zasady kasowej** stosowanej przy wykonaniu budżetu państwa czy jednostki samorządu terytorialnego. Tam, gdzie jest ruch pieniądza, tam mamy do czynienia z finansami, więc te operacje, które nie powodują wykorzystania pieniędzy, nie stanowią operacji finansowych w rozumieniu ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (dalej: uofp). **Rachunkowość** natomiast obejmuje każdą operację gospodarczą i finansową, w tym kwestie związane z nieodpłatnym otrzymaniem czy przekazaniem (np. wyposażenia czy materiałów), niebędące operacjami finansowymi. Gospodarkę finansową prowadzi co do zasady kierownik jednostki i za nią odpowiada, jeśli w jakiejś części nie przekazano jej do tzw. centrum usług wspólnych, natomiast rachunkowość – główny księgowy.

Finanse publiczne obejmują procesy związane z gromadzeniem środków publicznych oraz ich rozdysponowywaniem (art. 3 uofp). W ramach tych procesów dochodzi w szczególności do:

- gromadzenia dochodów i przychodów publicznych,
- wydatkowania środków publicznych,
- finansowania potrzeb pożyczkowych budżetu państwa,
- zaciągania zobowiązań angażujących środki publiczne,
- zarządzania środkami publicznymi,
- zarządzania długiem publicznym,
- rozliczeń z budżetem Unii Europejskiej.

Zasady prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych aktualnie są określone w **rozporządzeniu Ministra Finansów z 7 grudnia 2010 r. w sprawie sposobu prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych**, wydanym na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 17 ust. 1 uofp. Jednostki sektora finansów publicznych, których dotyczy omawiane rozporządzenie, to:

- **jednostka budżetowa** (art. 11 uofp – państwowa i samorządowa), która zbiera (gromadzi) środki publiczne, odprowadza je do budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, i po zasileniu pieniężnym z tego budżetu opłaca zobowiązania, czego skutkiem jest wydatek *sensu stricto* – funkcjonują przy tym odstępstwa od reguły, ponieważ np. jednostki oświatowe mają prawo gromadzić część dochodów na osobnym rachunku bankowym (wydzielony rachunek dochodów) i je wydawać bez „przechodzenia” przez budżet (nie należy mylić budżetu z uchwałą budżetową, ponieważ budżet jako taki stanowi część uchwały budżetowej – podobnie w państwowych jednostkach, ponieważ budżet państwa *sensu stricto* stanowi część ustawy budżetowej, w której jest również mowa o budżecie środków europejskich itd.),
- **samorządowy zakład budżetowy** (art. 15 uofp), który odpłatnie wykonuje zadania, a koszty swojej działalności pokrywa z przychodów własnych, przy czym może otrzymać z budżetu dotację celową oraz przedmiotową.

Ważne jest również to, że ww. jednostki działają na podstawie statutu lub regulaminu organizacyjnego, a podstawą ich gospodarki finansowej jest **plan finansowy**. Istnieją zasadnicze różnice między planem jednostki budżetowej a planem samorządowego zakładu budżetowego. Odmienności w planowaniu przedstawia **tabela**.

Tabela. Różnice w planowaniu finansowym

Jednostka budżetowa	Samorządowy zakład budżetowy
Jednostka budżetowa planuje: • dochody, • wydatki. W samorządowych jednostkach oświatowych planuje się również dochody i wydatki związane z wydzielonymi dochodami.	Samorządowy zakład budżetowy planuje: • przychody, w tym dotacje z budżetu jednostki samorządu terytorialnego, • koszty i inne obciążenia, • stan środków obrotowych, • stan należności i zobowiązań na początek i koniec okresu, • rozliczenia z budżetem jednostki samorządu terytorialnego.

Bardzo wyraźnie należy **rozdzielić dochód od przychodu oraz wydatek od kosztu**. W praktyce dość często pewne pojęcia stosuje się zamiennie, co prowadzi do licznych nieporozumień, w tym podczas przeprowadzanych kontroli. Dochód i wydatek pojawia się tylko wtedy, kiedy wpływają lub wypływają środki pieniężne w jednostce budżetowej zgodnie z obowiązującymi przepisami i planem finansowym. Operacja nieplanowana zasadniczo nie może mieć miejsca, aczkolwiek przepisy w tym zakresie przewidują pewne odstępstwa, np. wydatki nieprzewidziane, które trzeba najpierw zrealizować, a następnie dokonać stosownej zmiany planu finansowego. **Zanim zostanie osiągnięty dochód, mamy należność** (oczekiwana kwota, którą wpłaci kontrahent, stanowi przychód w samorządowym zakładzie budżetowym), a **zanim zostanie poniesiony wydatek, mamy zobowiązanie** (kwota, którą otrzyma kontrahent, stanowiąca z reguły koszt jednostki). Co do zasady przepływy wewnętrzne nie rodzą dochodów ani wydatków. Oczywiście są pewne odstępstwa (np. przelew na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych). Przychód wiąże się z jakąś korzyścią, ale w sensie rachunkowym niekoniecznie z wpływem pieniądza.

Tabela. Definicje i rozróżnianie pojęć: dochód, przychód, wydatek, zobowiązanie, koszt

Dochód – wpływ środków na rachunek bieżący lub wydzielony rachunek dochodów w jednostkach oświatowych lub placówkach zagranicznych, które jednostka mogła pobrać, mając odpowiedni tytuł prawny. Dochód przewiduje (bez limitu) plan finansowy, przy czym może on być realizowany na podstawie przypisu (kwota należna w wysokości oczekiwanego wpływu środków pieniężnych) lub bez przypisu (np. odsetki od rachunku bankowego lub wpływ darowizny). Dochodem co do zasady nie jest wpływ środków w kwocie przekraczającej należność (nadpłata do zwrotu, która nie stanowi wydatku) czy wpływ środków przeznaczonych na wydatki.	Wydatek – wypłata środków: • do limitu określonego w planie finansowym (nie można mylić z budżetem, bo to nie jest to samo), • wynikająca z zawartej umowy, wydanej decyzji administracyjnej, wyroku, ugody, w wysokości równej saldu zobowiązania do uregulowania (gdy jednostka nie ma zobowiązania, nie ma wydatku), • ponoszona w zgodzie z przepisami dotyczącymi danego rodzaju wydatku na cele statutowe lub zadanie wymienione w regulaminie organizacyjnym. Uwaga 1! Przelewy wewnętrzne między rachunkami, aby były możliwe do uznania za wydatek, muszą wynikać z przepisów prawa – np. przekazanie środków z tytułu odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.
---	---

	<i>Uwaga 2! Kwoty wynikające z potrąceń nie stanowią wydatków, ponieważ pieniądze (w wysokości potrącenia) nie trafiają do kontrahenta.</i>
Przychód – uprawdopodobnione powstanie w okresie sprawozdawczym korzyści ekonomicznych, o wiarygodnie określonej wartości, w formie zwiększenia wartości aktywów (np. przypis należności, otrzymanie darowizny czy nieodpłatnie jakiejś rzeczy) albo zmniejszenia wartości zobowiązań (np. w wyniku potrącenia, kompensaty), które doprowadzą do wzrostu kapitału własnego lub zmniejszenia jego niedoboru w inny sposób niż wniesienie środków przez udziałowców lub właścicieli.	Zobowiązanie – wynikający z przeszłych zdarzeń obowiązek wykonania świadczeń o wiarygodnie określonej wartości (np. jednostka musi dokonać płatności, bo wynika to z wcześniej zawartej umowy), które spowodują wykorzystanie już posiadanych lub przyszłych aktywów jednostki. Koszt – uprawdopodobnione zmniejszenia w okresie sprawozdawczym (trzeba przy tym pamiętać o kosztach międzyokresowych, tj. o rozkładaniu ich skutków ekonomicznych w poszczególnych okresach sprawozdawczych) korzyści ekonomicznych, o wiarygodnie określonej wartości, w formie zmniejszenia wartości aktywów (np. wydanie rzeczy z magazynu, wydanie świadczenia w naturze osobie uprawnionej), albo zwiększenia wartości zobowiązań (np. otrzymanie odpowiedniego wezwania do zapłaty) i rezerw, które doprowadzą do zmniejszenia kapitału własnego lub zwiększenia jego niedoboru w inny sposób niż wycofanie środków przez udziałowców lub właścicieli.

Plan finansowy jest kluczową procedurą wewnętrzną jednostki wpływającą na to, jak gospodarka finansowa będzie prowadzona. O ile dla państwowych jednostek przewidziano sposób wymiany danych przy użyciu oprogramowania TREZOR, o tyle system BeSTi@ dla jednostek samorządowych dalej nie jest wymieniony w żadnym przepisie, który obligowałby do jego stosowania. Warto zwrócić uwagę, że zgodnie z zasadami techniki prawodawczej **każdy akt wewnętrzny, który dotyczy i wiąże pracowników, w jednostkach kierowanych jednoosobowo powinien przybrać formę zarządzenia**, o czym wiele jednostek zapomina. Ten plan finansowy zalicza się w ramach kontroli zarządczej do mechanizmów kontroli.

2. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie sposobu prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych

Wbrew pozorom przedmiotowe rozporządzenie nie omawia wszystkich procesów związanych z prowadzeniem gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych. W głównej mierze odnosi się do planowania finansowego oraz procesu pobierania dochodów i dokonywania wydatków państwowych jednostek budżetowych, a ponadto sposobu ustalania nadwyżki środków obrotowych w samorządowych zakładach budżetowych.

Pomija zupełnie pobieranie dochodów i dokonywanie wydatków samorządowych jednostek budżetowych, ponieważ jest to kompetencja organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) czy też zarząd powiatu może podobne zasady zawrzeć **w zarządzeniu wykonawczym do uchwały budżetowej**. W praktyce bardzo rzadko takie zarządzenia są wydawane.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 grudnia 2010 r.

**w sprawie sposobu prowadzenia gospodarki finansowej
jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych**

(j.t. Dz.U. z 2015 r. poz. 1542)

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 885 z późn.zm.) zarządza się, co następuje:

ROZDZIAŁ 1 Przepisy ogólne

§ 1 [Zakres regulacji]*

Rozporządzenie określa sposób prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych, w tym:

- 1) sposób i tryb sporządzania planów finansowych;
- 2) sposób dokonywania zmian w planach finansowych jednostek budżetowych oraz zatwierdzania tych zmian;
- 3) tryb pobierania dochodów i dokonywania wydatków państwowych jednostek budżetowych;
- 4) sposób ustalania nadwyżki środków obrotowych w samorządowych zakładach budżetowych.

KOMENTARZ

Sposób sporządzania planu finansowego odnosi się do tego, co ma zawierać i jak ten plan finansowy ma wyglądać (jak zostanie opracowany), co wiąże się również w niektórych przypadkach z dookreśleniem formy tego planu. Tryb z kolei opisuje procedurę postępowania, czyli co, kto i kiedy ma zrobić. Natomiast sposób ustalania nadwyżki odnosi się do algorytmu, jak obliczyć wysokość tej nadwyżki.

§ 2 [Słowniczek]

Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;

* Uwaga! Hasła w klamrach pochodzą od redakcji.

- 2) państwowej jednostce budżetowej – rozumie się przez to jednostkę organizacyjną, o której mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy;
 - 3) samorządowej jednostce budżetowej – rozumie się przez to jednostkę organizacyjną, o której mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy;
 - 4) jednostce budżetowej – rozumie się przez to państwową lub samorządową jednostkę budżetową;
 - 5) samorządowym zakładzie budżetowym – rozumie się przez to jednostkę organizacyjną, o której mowa w art. 15 ust. 1 ustawy;
 - 6) strukturze dysponenta części budżetowej – rozumie się przez to układ państwowych jednostek budżetowych i podległości kierowników tych jednostek, finansowanych w ramach części budżetowych, których dysponenti zostali ustanowieni zgodnie z przepisami regulującymi:
 - a) klasyfikację części budżetowych oraz określenie ich dysponentów,
 - b) sposób wykonywania budżetu państwa
- z uwzględnieniem specyfiki działalności jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 17 ust. 2 ustawy.

KOMENTARZ

Słowniczek pojęć to jeden z ważniejszych elementów prawidłowo napisanego aktu wykonawczego, ponieważ ułatwia interpretację przepisów w nim zawartych. Ważne przy tym jest, aby pamiętać, że rozporządzenie doprecyzowuje ustalenia zawarte w ustawie z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (uofp).

Państwową jednostką budżetową jest taka jednostka organizacyjna (nieposiadająca osobowości prawnej), którą tworzą, łączą i likwidują ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie oraz inne organy działające na podstawie odrębnych przepisów; dochody odprowadza do budżetu państwa i otrzymuje z tego budżetu pieniądze na wydatki (np. wyjątkiem od tej zasady są jednostki oświatowe mające wydzielony rachunek dochodów zgodnie z art. 11a uofp).

Samorządową jednostką budżetową jest taka jednostka organizacyjna (nieposiadająca osobowości prawnej), którą tworzą, łączą i likwidują organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego (rada gminy, rada powiatu, sejmik województwa); dochody odprowadza do budżetu jednostki samorządu terytorialnego i otrzymuje z tego budżetu pieniądze na wydatki (np. wyjątkiem od tej zasady są jednostki oświatowej mające wydzielony rachunek dochodów zgodnie z art. 223 uofp).

Każda jednostka budżetowa musi działać na podstawie statutu lub regulaminu organizacyjnego i w oparciu o mienie, które powinno być jej przekazywane w trwałą zarząd.

Samorządowym zakładem budżetowym jest jednostka, która odpłatnie wykonuje zadania, pokrywając koszty swojej działalności z przychodów własnych, z zastrzeżeniem sytuacji, kiedy otrzymuje dotacje celowe i/lub przedmiotowe. Mienie tej jednostce powinno być przekazane w użytkowanie.

Struktura dysponenta części budżetowej to układ państwowych jednostek budżetowych i podległości kierowników tych jednostek, finansowanych w ramach części budżetowych, których dysponenti zostali ustanowieni zgodnie z:

- rozporządzeniem Ministra Finansów z 4 grudnia 2009 r. w sprawie klasyfikacji części budżetowych oraz określenia ich dysponentów (j.t. Dz.U. z 2016 r. poz. 1026 z późn.zm.),
 - rozporządzeniem Ministra Finansów z 15 stycznia 2014 r. w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania budżetu państwa (j.t. Dz.U. z 2016 r. poz. 69)
- z uwzględnieniem specyfiki działalności jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Agencji Wywiadu i Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, jednostek organizacyjnych Służby Więziennej oraz jednostek organizacyjnych działających poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3 [Podmioty stosujące system TREZOR]

Informatyczny System Obsługi Budżetu Państwa ma zastosowanie do działań określonych w rozdziale 2 i 3, z wyjątkiem działań dotyczących projektów i planów finansowych:

- 1) budżetu środków europejskich;
- 2) sporządzanych w szczególności, o której mowa w § 4 ust. 4 i § 8 ust. 4;
- 3) sporządzanych w ramach budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

KOMENTARZ

Z ustaleń zawartych w tym ustępie wynika, że TREZOR ma zastosowanie do działań związanych ze sposobem prowadzenia gospodarki finansowej państwowych jednostek budżetowych, w tym ze sposobem i trybem sporządzania planów finansowych, a ponadto ze sposobem dokonywania zmian w planach finansowych jednostek budżetowych oraz zatwierdzania tych zmian.

Istotne jest, że TREZOR nie ma zastosowania ani do projektów, ani do samych planów finansowych państwowych jednostek budżetowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Agencji Wywiadu i Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, jednostek organizacyjnych Służby Więziennej oraz jednostek organizacyjnych działających poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej sporządzanych w szczególności większej niż sporządzanych w szczególności: część, dział, rozdział i paragraf oraz programu finansowanego z udziałem środków europejskich.

Jednostki samorządu terytorialnego nie wykorzystują systemu TREZOR i, oficjalnie rzecz ujmując, nie mają wyznaczonego systemu do planowania finansowego, więc mogą wykorzystywać różne systemy, w tym system BeSTi@. Regionalne izby obrachunkowe, które przyjmują sprawozdania jednostek samorządu terytorialnego, w praktyce wymuszają stosowanie tego systemu, aczkolwiek nie mają do tego umocowania prawnego.

ROZDZIAŁ 2

Sposób prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych, w tym sposób i tryb sporządzania planów finansowych

§ 4 [Procedury dotyczące projektów planów finansowych państwowych jednostek budżetowych]

1. Dysponenti części budżetowych przekazują kierownikom podległych państwowych jednostek budżetowych, zgodnie ze strukturą dysponenta części budżetowej, w terminie określonym w art. 143 ust. 1 ustawy, informacje o kwotach dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń, wynikających z projektu ustawy budżetowej w szczególności:

- 1) dochody – dział,
- 2) wydatki – dział, rozdział oraz grupy wydatków określone w art. 124 ust. 1 ustawy – w celu opracowania projektów planów finansowych.

KOMENTARZ

Z art. 143 ust. 1 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (uofp) wynika, że dysponenti części budżetowych, w terminie do 25 października, przekazują informacje o przyjętych przez Radę Ministrów w projekcie ustawy budżetowej kwotach:

- 1) dochodów i wydatków, w tym wynagrodzeń – jednostkom podległym,
- 2) dotacji na zadania z zakresu administracji rządowej, zadania inspekcji i straży, dotacji na realizację zadań własnych oraz o kwotach dochodów związanych z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej – jednostkom samorządu terytorialnego,
- 3) środków na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich, dla których zarządy województw są instytucją zarządzającą lub pośredniczącą – zarządom województw.

Z kolei art. 124 ust. 1 uofp wskazuje, że wydatki dzielą się na następujące grupy:

- 1) dotacje i subwencje (paragrafy: 200 do 206, 211 do 213, 216, 219 do 233, 236 do 265, 268 do 299),
- 2) świadczenia na rzecz osób fizycznych (paragrafy: 302 do 305, 307, 311, 320 do 321 i 324 do 326),
- 3) wydatki bieżące jednostek budżetowych (paragrafy: 400 do 434, 436, 438 do 470, 472, 476 do 478, 481, 488 do 491 i 493 do 498),
- 4) wydatki majątkowe (paragrafy: 601, 602, 605 do 608, 611 do 614, 616 do 623, 625 do 634, 641 do 645, 651 do 658, 661 do 667, 669 i 680),
- 5) wydatki na obsługę długu publicznego (paragrafy: 801 do 803 i 806 do 814),
- 6) wydatki na realizację programów finansowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 uofp, czyli pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), w tym wydatki budżetu środków europejskich (grupa obejmuje wydatki klasyfikowane w paragrafach z odpowiednią czwartą

*Dalsza część książki dostępna w wersji
pełnej.*

